

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันอังคารที่ 5 กันยายน พ.ศ.2560

ทำไมผู้คนเดือดร้อนในขณะที่ GDP เติบโต?

ทันทีที่มีการรายงานข่าวว่า อัตราเติบโตของรายได้ประชาชาติ หรือ GDP ของไตรมาสที่สอง คือ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงมิถุนายน 2560 อยู่ที่ระดับ 3.7 ก็มีการโปรโมทจัดอีเว้นท์ตีฆ้องร้องป่าวกันเป็นการใหญ่ว่าเป็นความสำเร็จในการบริหารเศรษฐกิจของประเทศที่ได้ผลดียิ่งกว่าระยะ 57 ปีศาจที่ผ่านมา

หากดีจริงๆแล้ว ย่อมมีเสียงแซ่ซ้องสรรเสริญจากทุกภาคส่วนของประเทศ โดยเฉพาะประชาชนคนส่วนใหญ่ ถ้าเช่นนั้นก็ต้องอนุโมทนาสาธุการ ขอให้ทำการเช่นนั้นต่อไปเถิดจะเกิดผล

ทว่ากลับมีความแปลกประหลาดเกิดขึ้น และเกิดขึ้นโดยทั่วไปทั่วทั้งประเทศ นั่นคือเสียงพรั้งร้องของประชาชนและผู้ประกอบการรายเล็ก รายน้อย รายย่อยทั้งหลายว่าค่าไม่ได้ ขายเป็นดี กิจการย่ำแย่ และได้รับความเดือดร้อนกันถ้วนหน้า ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นเล่า? ก็ในเมื่อ GDP เติบโต 3.7% มากที่สุดในรอบระยะเวลา 57 ปีศาจ แล้วทำไมจึงมีเสียงพรั้งร้องเรื่องความเดือดร้อนกันอีก?

ก็ต้องย้ำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่งว่าสิ่งที่เรียกว่าอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจหรือ GDP นั้นไม่ใช่ของจริง หากเป็นเพียงค่าเฉลี่ยของผลผลิตทั่วประเทศ แล้วหารด้วยจำนวนประชากรไทย 70 ล้านคน

กล่าวให้เข้าใจโดยง่ายก็คือ ผลผลิตทั้งหมดของประเทศมีจำนวนเท่าใด ก็เอาจำนวนประชาชนหาร ก็จะกลายเป็นรายได้ของประชาชนทุกคนในอัตราเฉลี่ยเท่าๆกัน และอัตราเฉลี่ยที่ว่ามีแหละได้เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน 3.7%

หมายความว่าถ้าช่วงระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2560 คนไทยทุกคนมีรายได้เฉลี่ยคนละ 100 บาท ในไตรมาสที่สองคือตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน 2560 รายได้ของคนไทยทุกคนก็จะเพิ่มขึ้น 3.70 บาท รวมเป็น 103.70 บาท นี่คือการอธิบายให้เข้าใจอย่างง่ายที่สุด ซึ่งเชื่อว่าแม้ใครโง่ที่สุดในประเทศไทยก็จะสามารถเข้าใจคำอธิบายอย่างง่าย ๆ นี้ได้ ก็จะไม่ถูกใครหลอกอีกต่อไป ก็จะไม่ถูกหลอกกว่ารายได้ 100 บาท ของคนไทยทุกคนนั้นว่าเป็นรายได้ที่แท้จริงของคนไทยทุกคน เพราะนั่นเป็นแค่ตัวเลขเฉลี่ย โดยที่รายได้จริงนั้นจะเป็นของใครจะต้องไปดูลึกลงไปอีก

ถ้าแบ่งภาคกันให้ชัดๆ ก็จะแบ่งภาคการผลิตและรายได้เป็นสามภาค คือ

รายได้จากภาคการผลิตของการลงทุนของผู้ลงทุนต่างชาติ เช่น รายได้จากการผลิตรถยนต์ออกขาย รายได้จากการผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง หรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมูลค่าสูงที่ผู้ผลิตเป็นต่างชาติ ผลผลิตและรายได้เกือบทั้งหมดเป็นของต่างชาติ ในขณะที่คนไทยมีรายได้เป็นส่วนแบ่งจากค่าแรงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น รายได้ประเภทนี้ส่วนใหญ่ส่งออกไปต่างประเทศ ไม่ใช่รายได้ของประชาชนไทย ดังนั้นส่วนเฉลี่ยทุกจำนวน คนไทยจึงได้แต่ตัวเลขและลม ต่อให้มีตัวเลขสูงเท่าใดคนไทยก็ไม่มีรายได้และมีแต่ลมว่ามีรายได้ตามที่เขาบอก

รายได้จากภาคการผลิตจากผู้ลงทุนที่เป็นทุนใหญ่ของประเทศ ซึ่งขณะนี้มียูไม่ถึง 5 ราย เพราะรายกลาง รายย่อย พินาศวายวอดไปหมดสิ้น หรือถ้าจะกล่าวกันจริงๆ ก็กล่าวได้ว่าภาคนี้มีนักลงทุนไทยรายใหญ่เพียง 3 รายเท่านั้น ดังนั้นที่มีการประชดประชันว่าปัจจุบันนี้คือยุค “สามเจ้าสัว” ก็ไม่ผิดความจริงไปเท่าใดนัก

รายได้จากการผลิตจากผู้ลงทุนประเภทนี้เป็นของคนไทย แต่เป็นของคนไทยเพียง 3-5 รายเท่านั้น และส่วนใหญ่ก็จะถูกนำไปลงทุนในต่างประเทศ หรือบ้างก็ลงทุนในประเทศ ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนแบ่งรายได้ใดๆ นอกจากคนที่เป็นลูกจ้าง ซึ่งได้รับค่าจ้างและผู้ผลิตรายย่อยที่ผลิตขายสินค้าให้กับผู้ลงทุนประเภทนี้ ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 100,000 รายทั่วประเทศ

รายได้ประเภทที่สามซึ่งสำคัญมาก เพราะเป็นรายได้ของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีอัตราส่วนถึง 80% ของประชากรประเทศไทย นั่นคือผลผลิตและรายได้จากภาคเกษตร จากการแปรรูปภาคเกษตร และหัตถกรรม รวมทั้งรายได้จากการท่องเที่ยว

ไม่กล่าวถึงการลงทุนภาครัฐ ซึ่งเป็นภาระงบประมาณหรือเงินกู้ของรัฐบาลมาใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือในการลงทุนอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นรายได้ตกแก่ตัวแทนนายหน้าของต่างชาติหรือผู้รับเหมาก่อสร้างรายใหญ่ หรือนายทุนใหญ่เช่นเดียวกัน

เมื่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศประกอบด้วยภาคส่วนดังกล่าว ดังนั้นผลประโยชน์หรือรายได้จริงของแต่ละภาคส่วนจึงเป็นต้นเหตุที่แท้จริงของการไชโยให้อ้าวหรือว่าเสียงเรียกร้องคร่ำครวญว่าค่าไม่ได้ ขายไม่ดี และเมื่อส่องลึกเข้าไปดูว่าอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจหรือ GDP ที่ว่าโตขึ้น 3.7% นั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง? ก็พบว่าอัตราการขยายตัวและความเติบโตที่ว่าเป็นของต่างชาติ และของทุนใหญ่เกือบทั้งหมด ในขณะที่ส่วนภาคของประชาชนส่วนใหญ่ติดลบ แม้เงินลงทุนของภาครัฐก็ลดลง ตรงนี้แหละที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ว่าในขณะที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือ GDP ขยายตัวเติบโต 3.7% แต่กลับมีเสียงเรียกร้องคร่ำครวญของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศว่าค่าไม่ได้ ขายไม่ดี ก็ต้องบอกให้รู้ทั่วกันว่าในการบริหารด้านเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้นต้องคำนึงถึงประชาชนและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ของประเทศเป็นหลัก เพราะถ้าหากส่วนนี้เติบโตมีรายได้ดี อาณาประชาราษฎร์ก็จะร่มเย็นเป็นสุข ก็จะมีแต่เสียงแซ่ซ้องสรรเสริญ และเมื่ออัตราเติบโตของรายได้ของประชาชนและธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ของประเทศเติบโตขยายตัวดี ก็ย่อมส่งผลให้การเติบโตและรายได้ที่เป็นของต่างชาติและทุนใหญ่ดีตามไปด้วย รัฐก็จะเก็บภาษีได้มากขึ้น ก็จะสามารถลงทุนภาครัฐได้มากขึ้น ไม่กลายเป็นเติบโตแบบพิกลพิการดังที่เป็นอยู่ในวันนี้

สรท.ชี้บาทแข็งกระทบส่งออก โอดบางรายจ่อขาดทุนจนรพท.ช่วยดูแล

นางสาวกัญญภัค ตันติพิพัฒน์พงศ์ ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย หรือสภาผู้ส่งออก (สรท.) เปิดเผยว่า การส่งออกในเดือนกรกฎาคม 2560 มีมูลค่า 18,852 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัว 10.5% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ขณะที่มูลค่าการส่งออกในรูปแบบบาทมีมูลค่า 635,791 ล้านบาท ขยายตัว 6.6% ส่งผลให้การส่งออก 7 เดือนแรกมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 132,399 ล้านดอลลาร์สหรัฐขยายตัว 8.2% ขณะที่มูลค่าการส่งออกในรูปแบบบาท 7 เดือนแรก มีมูลค่า 4.57 ล้านล้านบาทขยายตัวได้ 5.9% โดยหากพิจารณารายตลาดพบว่า 5 อันดับแรกที่ขยายตัวสูงคือ จีน อเมริกา ญี่ปุ่น ฮองกง และเวียดนาม ส่วนทางด้านปัจจัยเสี่ยงต่อการส่งออกของไทยนั้นคือการแข็งค่าของเงินบาทซึ่งสภาผู้ส่งออกขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย(ธปท.) กำกับดูแลเงินบาทให้มีเสถียรภาพ ไม่แข็งค่าสูงกว่าคู่ค้า เพื่อที่จะไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสินค้าที่ใช้วัตถุดิบในประเทศสูง โดยเฉพาะเกษตรต้นน้ำและกลุ่มผู้ส่งออกเอสเอ็มอี

เนื่องจากตั้งแต่ต้นปี 2560 เงินบาทแข็งค่าขึ้นถึง 7.42% ถือว่าแข็งค่าสุดในเอเชีย หากเทียบกับสกุลภูมิภาค เช่น ริงกิตมาเลเซีย ที่แข็งค่า 5%, รูเปียน อินโดนีเซีย ยังทรงตัว และเปโซ ฟิลิปปินส์ อ่อนค่าถึง 3% ซึ่งไม่เอื้อต่อการเสนอราคาสินค้าส่งออกในช่วงไตรมาส 4 ถึงต้นปีหน้า อีกทั้งความผันผวนของเงินบาททำให้รอบการรับคำสั่งซื้อหรือออเดอร์สั้นลงเหลือ 3 เดือน จากเดิม 6 เดือน ถึง 1 ปี และทำให้รายได้จากการส่งออกในรูปแบบบาท ลดลงไป 2% หากผู้ส่งออกที่มีกำไรหรือมาร์จิ้นเพียง 3% ก็เกือบจะประสบภาวะขาดทุนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามผู้ส่งออกยังคงคาดการณ์การเติบโตของมูลค่าการส่งออกปีนี้โตเพียง 5% ไม่ถึง 7% ตามที่กระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งเป้าหมายไว้ แต่หากจะให้การส่งออกโตได้สูงถึง 7% นั้นมูลค่าการส่งออก 5 เดือนที่เหลือของปีจะต้องเฉลี่ยเดือนละ 19,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก เพราะมูลค่าการส่งออกที่ผ่านมาเฉลี่ยทำได้เพียงเดือนละ 18,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐเท่านั้น

“ส่วนเรื่องสถานการณ์ความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลี หลังเกาหลีเหนือทดลองขีปนาวุธครั้งที่ 6 ทำให้สหรัฐ และเกาหลีเหนือ ตึงเครียดมากขึ้น ยังต้องติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่องว่าจะกระทบการส่งออกหรือไม่อย่างไร” นางสาวกัญญภัคกล่าว

รักษัเกษตร : แมลงศัตรูมะพร้าว

คำถาม ในช่วงนี้ ต้นมะพร้าวที่สวนถูกทำลายอย่างมาก ขอทราบชนิดของแมลงศัตรูมะพร้าว และวิธีปราบด้วยครับ

สุรินทร์ รัตนศิริ (อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์)

คำตอบ แมลงศัตรูมะพร้าวที่สำคัญ มีดังนี้

ด้วงแรด เป็นศัตรูที่สำคัญ และร้ายแรงที่สุดสำหรับมะพร้าว ด้วงแรด มี 2 ชนิด คือ ชนิดเล็กและชนิดใหญ่ มีวิธีการป้องกันและกำจัด คือ

1.ให้ทำความสะอาดบริเวณสวนมะพร้าว เพื่อกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ เช่น กองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กองขยะ กองขี้เลื่อย แกลบ ควรกำจัดออกจากบริเวณสวน หรือต้องคอยหมั่นกลับกอง เพื่อตรวจดูหนอนที่ด้วงวางไข่ไว้ ถ้าตรวจพบให้จับทำลาย หรือเผากองขยะนั้นเสีย

2.ให้ใช้เชื้อราเขียว ใส่ไว้ตามกองขยะ กองปุ๋ยคอก หรือใช้ท่อนมะพร้าวที่หนอนด้วงแรดอาศัยอยู่ เชื้อราจะแพร่กระจาย และสามารถทำลายด้วงแรดได้

3.ให้ใช้ลูกเหม็น ใส่บริเวณคอมะพร้าวรอบๆ ยอดอ่อน ต้นละ 6-8 ลูก กลิ่นลูกเหม็นจะไล่ไม่ให้ด้วงแรดเข้าทำลายมะพร้าว ส่วนใหญ่ทำในมะพร้าวอายุ 3-5 ปี

ด้วงวงมะพร้าว มี 2 ชนิดคือ ชนิดเล็ก และชนิดใหญ่ ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็ก พบแพร่ระบาดอยู่ทั่วไปทุกภาคของประเทศ ส่วนชนิดใหญ่พบในแหล่งปลูกมะพร้าวทางภาคใต้ วงจรชีวิตจากไข่จนเป็นตัวเต็มวัย ใช้เวลา 2-4 เดือน มีวิธีการป้องกันและกำจัด คือ

1.หมั่นตรวจดูในแปลงมะพร้าว หากเริ่มมีการเข้าทำลายของตัวด้วงวงมะพร้าวเป็นจุดแรก ให้รีบทำลายให้หมดสิ้นไปจากสวนมะพร้าว ก่อนที่จะมีการแพร่ลูกหลานต่อไป

2.หมั่นตรวจดูรอยที่เกิดบาดแผลกับต้นมะพร้าว อาจเกิดจากการเข้าทำลายของด้วงแรด หรือเกิดจากรอยแผลที่สร้างขึ้นโดยไม่ตั้งใจ จะเป็นจุดสังกัจูงให้ด้วงวงมะพร้าวเข้ามาทำลายต้นมะพร้าว จะต้องรีบปกปิดรอยแผลนั้นๆ และทำความสะอาดให้เรียบร้อย

3.เมื่อพบว่ามีการระบาด และต้นมะพร้าวถูกทำลายมาก ควรใช้สารฆ่าแมลงประเภทดูดซึม เช่น คลอร์ไพริฟอส ฉีดเข้าลำต้นมะพร้าว โดยใช้สว่านเจาะเป็นรูบริเวณโคนต้น ให้ลึกประมาณ 10-15 เซนติเมตร แล้วจึงใช้เข็มฉีดยาที่มีสารฆ่าแมลงเข้มข้น ปริมาณ 10-20 ซีซี ฉีดสารฆ่าแมลงเข้าไปในลำต้น หลังจากนั้น ใช้ไม้อุดรูที่เจาะนั้น เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของด้วงวงมะพร้าว และแมลงชนิดอื่นๆ หลังจากที่ยาหมดฤทธิ์แล้ว ให้ปรับปริมาณการใช้สารฆ่าแมลง จะมากหรือน้อยแตกต่างกันตามขนาดของต้นมะพร้าว แต่ไม่ควรเกิน 30 ซีซี

ด้วงปีกแข็ง เป็นแมลงปีกแข็งชนิดหนึ่งที่เจาะยอดมะพร้าว มีขนาดและสีใกล้เคียงกับแมลงกว้าง แต่จะมีเปลือกลำตัวและปีกหยากกว่าแมลงกว้าง และไม่มีเขา ลักษณะพิเศษของด้วงชนิดนี้คือ มีส่วนของลำคอและปากแข็งมาก ใช้เจาะไชเข้าไปที่ยอดอ่อนมะพร้าว ดูน้ำเลี้ยงกินเป็นอาหาร ต้นมะพร้าวที่ถูกด้วงเจาะเข้าใจกลางยอดอ่อนที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ต้นมะพร้าวตายในที่สุด วิธีป้องกันและกำจัด โดย

หมั่นทำความสะอาดในแปลงปลูกมะพร้าว และบริเวณใกล้เคียง ด้วยวิธีเผาหรือฝังขยะมูลฝอยทิ้งไป ไม่เป็นแหล่งอาศัยของตัวอ่อน พร้อมกับนำทรายหยาบหยอดที่บริเวณยอดมะพร้าวให้ทั่วคอก เมื่อตัวด้วงมุดเข้าเจาะส่วนยอด เม็ดทรายจะเข้าไปอุดบริเวณซอกคอก เกิดการขัดสีจนตัวด้วงบาดเจ็บทนไม่ไหว และจะบินหนีไปในที่สุด วิธีนี้ คุ่มค่าและปลอดภัยมาก

ในช่วงฤดูกลางที่เปลี่ยนผ่าน ที่มีอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย ให้ชาวสวนมะพร้าวระวัง เพราะในช่วงนี้จะทำให้เกิดโรคผลร่วงด้วย นะครับ

เขตเศรษฐกิจพิเศษ ส่งเสริมทุน..อย่าลืมคนท้องถิ่น

โอกาสและศักยภาพ เขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 1

- จังหวัดตาก**
  - โอกาสในการขยายการค้าชายแดนไทย - มพม่า
  - เส้นทางเชื่อมต่อไปสู่เวียดนามและจีน
  - เป็นเขตเศรษฐกิจผ่านด่านจากประเทศในกลุ่ม AEC
- จังหวัดตาก**
  - โอกาสในการขยายการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว
  - มีเส้นทางเชื่อมต่อไปเวียดนามและประเทศเพื่อนบ้าน
  - มีศักยภาพในการลงทุนด้านการท่องเที่ยว
- จังหวัดสงขลา**
  - เป็นฐานผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคใต้
  - เป็นฐานเชื่อมโยงพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมรอบพื้นที่อุตสาหกรรมพิเศษหรือเป็นฐานการส่งออก
  - มีความพร้อมในระบบขนส่งทางถนน น้ำ และอากาศ
  - เป็นศูนย์กลางการศึกษาและกีฬา
  - เพื่อนักธุรกิจที่มีศักยภาพเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี**
  - โอกาสในการขยายการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว
  - มีเส้นทางเชื่อมต่อไปเวียดนามและประเทศเพื่อนบ้าน
  - มีศักยภาพในการลงทุนด้านการท่องเที่ยว
  - มีศักยภาพในการลงทุนด้านการค้าชายแดน
- จังหวัดสระแก้ว**
  - โอกาสในการขยายการค้าชายแดนไทย - กัมพูชา
  - มีความสะดวกในการขนส่งเนื่องจากอยู่ใกล้ท่าเรือ
- จังหวัดตราด**
  - เป็นประตูการค้าชายแดนไทย - เวียดนาม - กัมพูชา
  - มีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการค้า
  - ศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเกษตรอินทรีย์
  - มีความสะดวกในการขนส่งเนื่องจากอยู่ใกล้ท่าเรือ

โอกาสและศักยภาพ เขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 2

- จังหวัดเชียงใหม่**
  - มีศักยภาพในการบริการด้านโลจิสติกส์
  - มีเส้นทางเชื่อมต่อไป สปป.ลาว
  - มีศักยภาพในการเชื่อมโยงเขตท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียงของเมืองมา และ สปป.ลาว
- จังหวัดขอนแก่น**
  - เป็นศูนย์กลางการค้าทางบก - กำเนิดการค้าระหว่างประเทศ
  - ศูนย์กลางการขนส่ง และพาณิชย์
  - ศูนย์กลางการขนส่ง และ การท่องเที่ยว
  - โอกาสในการขยายการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว
  - มีโรงงานอุตสาหกรรม SRII และโรงงาน
- จังหวัดนครพนม**
  - เป็นเขตการค้าทางข้ามแดนไปยังเวียดนาม และจีน
  - มีเขตท่าเรือท่าเรือประจวบคีรีขันธ์ (อ่าวไทย) และท่าเรือประจวบคีรีขันธ์ (อ่าวไทย)
  - มีพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่เกษตรอินทรีย์
  - มีพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่เกษตรอินทรีย์
  - มีพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่เกษตรอินทรีย์
- จังหวัดกาญจนบุรี**
  - มีแผนการก่อสร้างทางหลวงชนบทกาญจนบุรี เพื่อเชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ และปริมณฑล
  - มีนิคมอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับทวาย
- จังหวัดนราธิวาส**
  - มีจุดเด่นด้านวัฒนธรรมที่สามารถพัฒนาสู่อุตสาหกรรม
  - พื้นที่เหมาะสมกับการอุตสาหกรรม โลจิสติกส์ พาณิชยกรรม และศูนย์วิจัยพัฒนา
  - เชื่อมโยงกับนานาชาติ
  - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระหว่างภาคใต้ - ภูมิภาคอื่น
  - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เขตเศรษฐกิจพิเศษ...นโยบายสำคัญของรัฐบาลปัจจุบันโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ต้องการดึงนักลงทุนต่างชาติในหลากหลายอุตสาหกรรมเข้ามายังประเทศไทย ถึงขนาดที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้า คสช. ต้องใช้อำนาจพิเศษ “มาตรา 44” จัดการกับกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ อันเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ โดยนอกจากจะมี 10 จังหวัด 2 ระยะ “ระยะแรก” 5 จังหวัด คือ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา กับ “ระยะที่สอง” อีก 5 จังหวัด คือ เชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี และนราธิวาส แล้วยังมีเขตเศรษฐกิจพิเศษอีกส่วนคือ “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก” (EEC) ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ซึ่งมีผู้ให้นิยามว่าเป็น “อีสเทิร์นซีบอร์ด ภาค 2” ต่อเนื่องจากภาคแรกเมื่อราว 3 ทศวรรษก่อน ช่วงรอยต่อระหว่างรัฐบาล พล.อ.

เปรม ติณสูลานนท์ กับรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ที่เป็นการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายทะเลภาคตะวันออกเฉียงใหญ่โต จนบังเกิดยุค “โชติช่วงชัชวาล” ทางเศรษฐกิจขึ้นบนแผ่นดินไทย

ในมุมหนึ่งคงต้องยอมรับว่า “อุตสาหกรรมคือเครื่องจักรทางเศรษฐกิจตัวสำคัญของไทย” เพราะสัดส่วน GDP หรือรายได้ของรัฐไทยนั้น ภาคอุตสาหกรรมอยู่ในอันดับ 2 รองจากภาคบริการ ขณะที่ภาคเกษตรมีสัดส่วนลดลงเรื่อยๆ สังคมไทยจึงไม่อาจปฏิเสธอุตสาหกรรมได้ ทว่าอีกมุมหนึ่ง การพัฒนาอุตสาหกรรมโดยไม่คำนึงถึงมิติอื่นๆ เลย โดยเฉพาะ “วิถีชีวิตของคนท้องถิ่น” ก็อาจดู “ไม่เป็นธรรม” เช่นกัน

ที่เวทีสัมมนาเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและการปรับปรุงกฎหมาย กรณีนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ณ รร.เซ็นทรา ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ถ.แจ้งวัฒนะ ย่านหลักสี่ กรุงเทพฯ นิยม ไวยรัชพานิช รองประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกล่าวถึงสาระสำคัญของการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ อาทิ

“เขตเศรษฐกิจพิเศษไม่ได้มีเฉพาะนิคมอุตสาหกรรม แต่ยังมีการค้าชายแดนด้วย” ซึ่งใน 10 จังหวัดที่ถูกคัดเลือกมานั้น เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงมาก อีกทั้งที่ตั้งของประเทศไทยมีศักยภาพสูงเพราะอยู่ตรงกลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) พอดี เพียงแต่ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน “ทำไม่ทัน” กับความต้องการของนักลงทุน

“ท่านดูด่านสะเดา (อ.สะเดา จ.สงขลา) รถติดกัน 3-4 กิโลเมตรเลย ขอเปิดด่านใหม่ก็เพิ่งจะได้พื้นที่ ของแม่สอด (อ.แม่สอด จ.ตาก) ก็ทำถนนสะพาน (ข้ามแม่น้ำเมย) แห่งที่ 2 แนนอนก็ต้องเวนคืนพื้นที่ต่างๆ 1.เพื่อสร้างความเจริญในภูมิภาค 2.เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน แนนอนต้องแข่งกับประเทศอื่นๆ ที่เขาจะแข่งกับเรา 3.ต้องการจัดระเบียบชายแดนด้วย ก็เลยเอาสิทธิพิเศษไปลง” รอง ปช.กก.สภาหอการค้าไทย กล่าว

อย่างไรก็ตาม นิยม ยอมรับว่าเมื่อมีนิคมอุตสาหกรรมย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องกระทบกับสิทธิการใช้ประโยชน์พื้นที่ของชาวบ้าน ซึ่งตนนั้นเดิมเป็นประธานสภาหอการค้า จ.ตาก ก่อนหน้านั้นในพื้นที่เคยมีการวางแผนไว้แล้วว่าจะใช้พื้นที่ใดทำอะไร เช่น อำเภอพบพระ เน้นภาคท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาคเกษตร ส่วน อำเภอแม่ระมาด เป็นที่ตั้งนิคมอุตสาหกรรม เพราะอยู่ติดชายแดนเมียนมาบริเวณริมแม่น้ำเมย สามารถข้ามไปมาหาสู่กันได้ อีกทั้งราคาที่ดินก็ไม่แพง เพื่อให้หลายๆ อำเภอใน จ.ตาก ได้แบ่งปันผลประโยชน์กันอย่างลงตัว แต่แล้วบทสรุปกลับไปอยู่ที่ อ.แม่สอด

รอง ปช.กก.สภาหอการค้าไทย ยังกล่าวอีกว่า เมื่อต้องไปประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในฐานะ 1 ใน 3 ตัวแทนภาคเอกชน (สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม และสมาคมธนาคาร) พบว่าหน่วยงานรัฐแต่ละกระทรวงแต่ละกรมก็เสนอเรื่องต่างๆ ขึ้นมา บางเรื่องตนไม่เห็นด้วยแต่ก็ทักท้วงไม่ได้มากเพราะได้เวลาพูดค่อนข้างน้อย จึงขอร้องให้นายกฯ ประยุทธ์ ฟังความเห็นของภาคเอกชนบ้าง

“นายกฯไปที่แม่สอด ผมจะไปให้ข้อมูลยังเข้าไม่ได้เลย ถูกกัน ขนาดเรายังเข้าไม่ถึง เราเป็นกรรมการก็จริงนะ ถ้าท่านถามผมก็ให้ข้อมูล แต่ท่านไม่ถามผมก็มีสิทธิให้ข้อมูล” นิยม กล่าวย้ำ

มุมมองภาควิชาการ ดร.จุฑาทิพย์ มณีพงษ์ ผู้แทนมูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย (TEI) กล่าวถึงหลัก “ธรรมาภิบาล” ที่หน่วยงานภาครัฐต้องปฏิบัติ และใช้วัดผลการดำเนินงานของหน่วยงานหรือข้าราชการด้านหนึ่งคือเรื่องของ “ประสิทธิภาพ” ความคุ้มค่าคุ้มทุน เช่นกรณีของเขตเศรษฐกิจพิเศษ คือไปหาที่ดินมาได้หรือไม่? มีนักลงทุนสนใจเท่าไร? แต่อีกหลายส่วนคือ “ค่านิยมประชาธิปไตยเสมอภาค” หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับชาวบ้านเท่าเทียมกับนักลงทุนหรือไม่?

หรือ “หลักนิติธรรม” มีความโปร่งใสในกระบวนการตัดสินใจแค่ไหน? รวมถึง “คุณธรรมจริยธรรม” ชาวบ้านที่อยู่เดิมเมื่อต้องถูกย้ายออกไป สิ่งที่รัฐต้องคำนึงถึงด้วยคือแล้วจะไปอยู่ที่ไหน? หากชาวบ้านเดือดร้อนใครจะช่วยให้บ้าง? และ “การกระจายอำนาจ” ที่ทุกวันนี้หลายหน่วยงานที่อยู่ในระดับท้องถิ่นไม่สามารถตัดสินใจเรื่องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ได้ ต้องนำเรียนต่อส่วนกลางให้ส่วนกลางตัดสินใจกลับมา

ดร.จุฑาทิพย์ กล่าวต่อไปว่า ประเทศไทยได้ให้คำมั่นกับประชาคมโลกว่าจะส่งเสริมกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 ข้อ ขององค์การสหประชาชาติ (UN) ซึ่งในข้อ 16 “ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก” สาระสำคัญของข้อนี้คือหลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วม หลักการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์กับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ พบว่าอาจจะไม่ได้ใช้หลักนิติธรรมในการพิจารณา

“เขตเศรษฐกิจพิเศษกำหนดว่าจะใช้พื้นที่ป่ากับพื้นที่กรมธนารักษ์ คนที่ใช้อยู่แล้วก็ไม่มีสิทธิที่จะได้ใช้ แล้วเวนคืนเอาไปขายให้นายทุน มันใช้หลักนิติธรรมไหม? แล้วพอเกิดความเดือดร้อน มีความขัดแย้ง มีใครแก้ไขหรือยัง? เราจะไปสู่สังคมที่มีความสงบสุขได้อย่างไร อย่างรายงานของสภาพัฒน์เขียนไว้ชัดเจน ที่เขียนรายกับที่แม่สอดมีความขัดแย้ง แล้วมีการขับไล่คนออกจากพื้นที่ ทั้งด้วยวาจาและด้วยเอกสาร คนที่อยู่ก็กลัว ส่งผลต่อโรงงานขนาดเล็ก คำถามคืออันนี้เป็นหลักประกันหรือยังว่าทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมได้?” ดร.จุฑาทิพย์ ตั้งข้อสังเกต

ขณะที่ในส่วนของ EEC ผู้แทนมูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย เสนอแนะว่า สิ่งที่สาธารณชนควรได้รับรู้ 1.จุดปล่อยมลพิษ 2.โรงงานที่ปล่อยมลพิษปล่อยอะไรออกมาบ้าง ซึ่งตามมาตรฐานสากลก็มีมาตรการทำนองนี้ รวมถึงต้องมี “กองทุนเยียวยา” เพราะเมื่อมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ ชาวบ้านอาจจะต้องเปลี่ยนอาชีพหรือโยกย้ายที่อยู่อาศัย ซึ่งก็เป็นหลักที่ประเทศพัฒนาแล้วมีเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ก็ต้องมีการประเมินข้อมูลเปรียบเทียบด้วยว่า ก่อนและหลังมีเขตเศรษฐกิจพิเศษ ใครจะได้รับผลกระทบอะไรบ้าง เพื่อนำไปคำนวณค่าชดเชยได้ตรงจุด

อนึ่ง...ในงานดังกล่าวยังได้รับเกียรติจาก กอบศักดิ์ ภูตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และนักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ผู้เคยได้รับรางวัลเกียรติยศ “รางวัล ป่วย อึ้งภากรณ์” สำหรับนักเศรษฐศาสตร์รุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่นปี 2552 กล่าวปาฐกถา โดยตอนหนึ่งได้ระบุว่า “EEC จะไม่ซ้ารอยฮีสเทิร์นซีบอร์ดอย่างแน่นอน” หลังมีเสียงสะท้อนจากประชาชนตั้งคำถามเสมอว่า “คนพื้นที่ได้อะไร?” นอกจากมลพิษ การจราจรติดขัด สถาบันการศึกษา-สถานพยาบาล ไม่เพียงพอเพราะมีคนภายนอกเข้ามาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก

“รอบนี้ตั้งใจจะไม่ให้เหมือนเดิม การทำกฎหมาย EEC จะมีฉบับหนึ่งเขียนว่าต้องมีกองทุนที่ให้คนที่
ซึ่งได้ประโยชน์จากพื้นที่เข้ามาทำธุรกิจในพื้นที่ เก็บเล็กๆ น้อยๆ สินค้าแต่ละชิ้น 1-2 สตางค์ แต่เรื่อยๆ
เงินก็เป็นแสนเป็นล้าน เงินก็ไหลเข้ามาที่กองทุน ฉะนั้นเขตเศรษฐกิจพิเศษเราควรเรียกร้อง 2 อย่าง

1.ชดเชยเยียวยาให้เหมาะสม เพราะเราคงห้ามเขามาไม่ได้

2.เมื่อเขามาแล้วเราต้องได้ส่วนแบ่งความสำเร็จจากเขาด้วย เพราะถ้าไม่สำเร็จไปกับเขา มันไป
กันไม่ได้”ผช.รมต.ประจำสำนักนายฯ ระบุ

กอบศักดิ์ ฝากทิ้งท้ายว่า ขณะนี้ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการพูดคุยกันตลอด เพราะทราบดีว่า “ถ้า
ประเทศไทยยังคงเดินไปทางเดิมก็มีแต่จะยิ่งสร้างความแตกแยก” จากปัญหาความเหลื่อมล้ำ “รวยก็รวย
ล้นฟ้า จนก็จนต่ำกว่าดิน” จึงถึงเวลาต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด เป็นคนรวยผู้ประสบความสำเร็จ “เอื้ออาทร”
กับผู้ที่ไม่สำเร็จ หรือก็คือ **พาทุกคนไปด้วยกัน!!!**